

Spre abolirea familiei!

De ce o cerem și de ce este importantă

Lee Shevek

20 Iunie 2022

Poate că ați mai întâlnit înainte sloganul radical "Aboliți familia" și v-ați simțit confuzi. Poate că legăturile și sprijinul familiei au reprezentat o sursă de vitală de împlinire emoțională pentru voi de-a lungul vieții și nu vă puteți imagina unde ați fi fără ele. Radicalii chiar sugerează în mod serios să renunțați la familia voastră? Să scuipați în fața a tot ceea ce au făcut pentru voi și să cereți desființarea oricărei legături de rudenie?

Pe scurt, nu. Cu toate acestea, s-ar putea să găsești o idee despre motivul pentru care radicalii fac această cerere în propria ta reacție defensivă. Este oare faptul că nu vă puteți imagina unde ați fi în viață fără sprijinul familiei voastre însuși un indiciu al presiunii sistemice? Ce se întâmplă cu oamenii mai puțin norocoși să aibă acest tip de sprijin din partea familiilor lor? Cum rămâne cu persoanele ale căror experiențe cele mai traumatizante și mai ample au fost trăite de către membrii familiei lor? Cu toții suntem legați de familie în moduri similare de aparatul de control al statului și al cisheteropatriarhatului, cu toții suntem împinși în relații obligatorii definite de rudenie de sânge, iar cei dintre noi care ne naștem în familii de violență și abuz au puține mijloace de scăpare pentru (cel puțin) primii optsprezece ani de viață. Aceia dintre noi care au dizabilități, care provin din familii sărace sau din clasa muncitoare sau din alte forme de vulnerabilitate extremă s-ar putea să nu putem scăpa de Familie pentru întreaga noastră viață. Pentru unii dintre noi, o astfel de legătură ineluctabilă poate fi chiar o condamnare la moarte.

Acestea sunt cele mai cumplite expresii a ceea ce poate fi instituția Familiei, dar este o instituție obligatorie care, în cele din urmă, ne afectează pe fiecare dintre noi și, adesea, în moduri pe care nu le putem înțelege decât dacă privim familia în întregime ca pe o instituție impusă de stat. Mai mult, nu putem avea nici măcar relațiile de rudenie pe deplin consimțite și pline de bucurie pe care sperăm să le avem până când nu demolăm instituția care introduce cu forța dezechilibrele de putere și coerciția în aceste relații. Ceea ce urmează aici este o scurtă introducere la ceea ce înseamnă radicalii atunci când solicităm abolirea Familiei și de ce este important în lupta generală pentru eliberare.

Pentru a ne lansa în această introducere în mod corespunzător, trebuie, mai întâi, să stabilim o înțelegere de bază a modului în care funcționează puterea structurală în societatea noastră.

Imaginea de mai sus este ceea ce mulți oameni cred că reprezintă puterea structurală: statul este cercul de putere care îi înconjoară pe toți cei care nu au putere de stat. Puterea se află doar în mâinile elitelor. Cu toate acestea, această conceptualizare a puterii este adesea ceea ce face ca gândirea conspiraționistă să prolifereze. Ideea că puterea există doar în mâinile celor care dețin o funcție sau un tron și că fiecare lucru din viața noastră este dictat de o mână de elite care trag toate sforile. Deși există cu siguranță sămburi de adevăr în această afirmație (la urma urmei, există în mod clar oameni care au o cantitate masivă de putere pentru a dicta multe dintre condițiile vieții noastre!), aceasta nu reprezintă imaginea de ansamblu, iar privirea ca atare ne permite să ne negăm propria noastră parte din structura de putere.

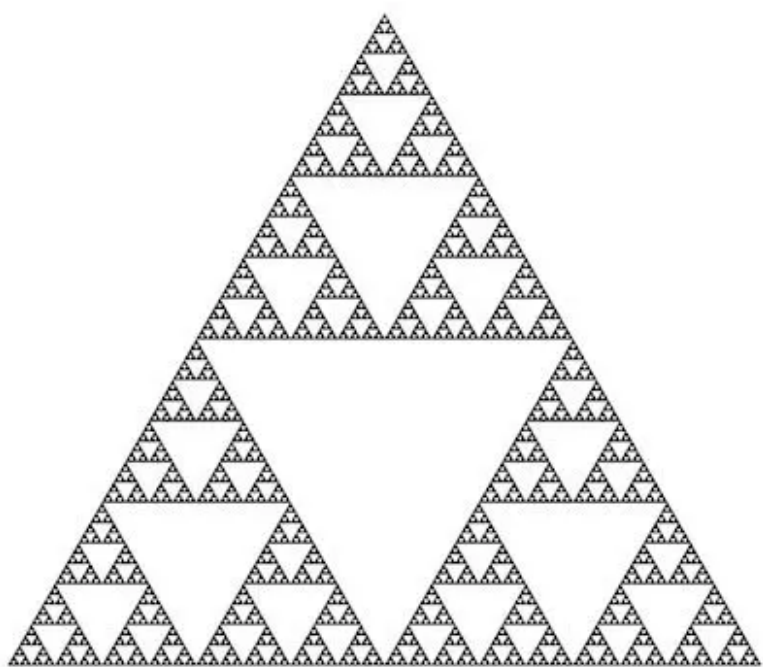
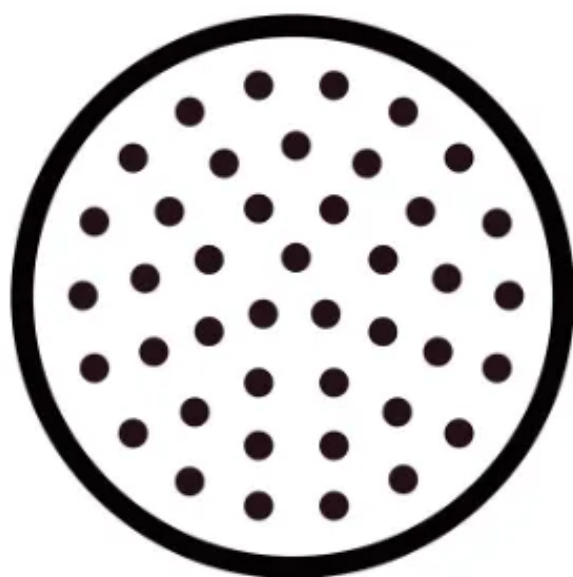
În realitate, puterea structurală seamănă mult mai mult cu imaginile de mai jos. Există o structură mai amplă care cuprinde restul, dar acea structură poate exista ca atare doar atât timp cât unități similare, mai mici, ale acelei structuri proliferează în toate relațiile sociale.

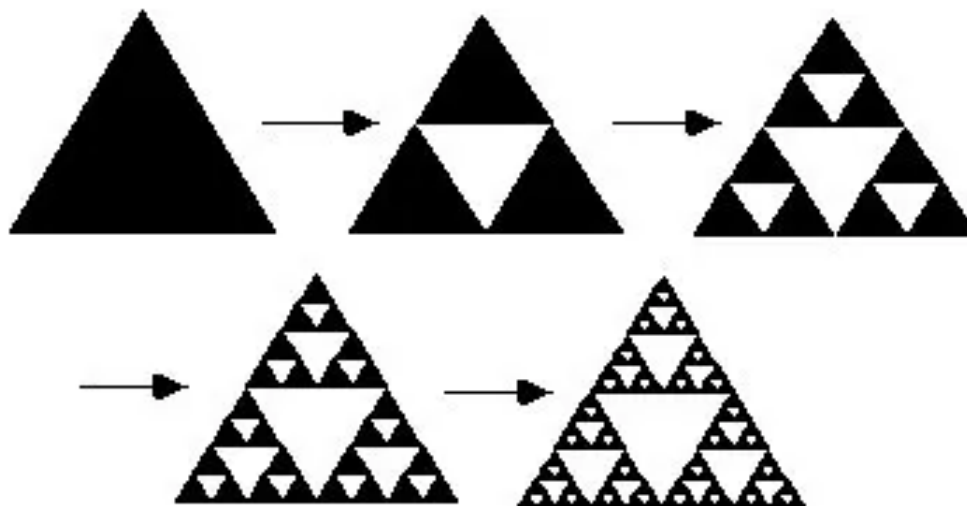
Structura mai mare a ierarhiei (reprezentată de stat) trebuie să creeze alte relații sociale în cadrul acesteia, care să-i imite valorile și să impună ierarhia. Este posibil să convingi atât de mulți oameni să fie de acord cu o cizmă pe gâtul lor doar dacă depind de ea pentru propria putere.

Ținând cont de acest lucru, este timpul să ne întoarcem la unul dintre cele mai mici și mai fundamentale blocuri de ierarhie și control care ajută la menținerea întregului: Familia.

Pentru claritate: rudenie nu este același lucru cu Familia (o instituție). La fel cum nu se cere abolirea muncii(labor) atunci când se cere abolirea Muncii(work), abolirea familiei nu înseamnă că oamenii vor merge să abolească membrii familiei oamenilor. Noi cerem sfârșitul unei instituții sociale coercitive, nu sfârșitul bunicii tale.

Familia este o instituție a puterii și, ca atare, acordă putere structurală părinților și patriarhilor pentru a domina și controla alți membri ai familiei. Este o instituție din care este dificil și adesea imposibil de scăpat pentru persoanele lipsite de putere și abuzate de ea. Familia nu este o relație

opțională, ci una obligatorie. Atunci când cineva este abuzat în copilărie, cu excepția urmăririi pedepsirii și încarcerării de către stat a agresorilor săi (și chiar și obținerea acestui lucru este foarte dificilă), are foarte puține opțiuni decât să suporte abuzul.

Structura izolată a familiei este un teren fertil pentru ca abuzul să aibă loc și să continue fără forme comunitare solide de responsabilitate, deoarece oamenii construiți ca „persoane din afară” consideră că este o „afacere de familie” în care nu au dreptul de a interveni, chiar și atunci când există abuz. Un copil este văzut ca fiind proprietatea privată a Familiei, dar ei nu sunt singurii! Acesta este unul dintre multele puncte în care se intersectează eliberarea tinerilor și justiția pentru persoanele cu handicap: lupta lui Britney Spears împotriva curatei deținute de tatăl ei este un exemplu în acest sens. Eliberarea trans și queer sunt, de asemenea, profund legate de eliberarea tinerilor. Faptul că tinerii trans sunt, la momentul scrierii acestui articol, ținta specifică a legislației anti-trans este o altă reflectare a modului în care statul este investit în menținerea instituției familiei ca mecanism de control. Părinții sunt încurajați (prin intermediul transfobiei societale și al amenințării cu violența statului) să fie forța de suprimare a tinerilor pe care îi au în grijă, iar părinții care se opun acestei forțe sunt amenințați cu revocarea statutului lor de împuterniciți asupra acestor tineri. Drepturile vârstnicilor, luptele feministe și ale clasei muncitoare se intersectează și în acest punct, iar acest lucru dezvăluie ce punct fundamental al ierarhiei este Familia. Multe persoane marginalizate sunt limitate în autonomia lor și nu pot lua decizii cu privire la propriile vieți sau corpuri fără acordul familiei.

Familia este o relație socială interpersonală codificată pe scară largă prin lege: legile privind căsătoria, legile privind custodia copiilor, practicile de tutelă, cine este capabil să ia decizii medicale pentru o persoană aflată în criză, cine are controlul asupra corpului, bunurilor și înmormântării după ce moare etc. Măsura în care a fost codificată arată că statul are o miză importantă în construcția Familiei și dezvăluie, de asemenea, cât de vital este să descoperim de ce se întâmplă acest lucru și să o înțelegem ca punct de intervenție și perturbare împotriva puterii statului.

Statul are nevoie de familie pentru că familia este menită să ne învețe tot ceea ce trebuie să știm pentru a fi buni supuși ai statului. Supremația acordată părinților garantează că aceștia au un interes în a-i învăța pe copii să accepte și să se supună autorității de la o vârstă fragedă. Părinților, indiferent de politica lor personală, li se acordă o putere aproape totală asupra vieții copiilor pe care îi au în grijă.

Veți descoperi, în discuții ca acestea, că până și mulți părinți radicali ajung să descrie puterea lor asupra copiilor ca fiind ceva natural, inevitabil și necesar.

Acesta este modul în care funcționează puterea ierarhică: dacă acordați oamenilor capacitatea de a avea autoritate, putere și control asupra altora, aceștia vor avea interesul de a naturaliza această putere. Când fac acest lucru, ei au o dependență față de ordinea ierarhică în general pentru a-și menține propria putere. Acest lucru este de foarte multe ori inconștient! Nu insinuez că există un grup secret de părinți răuvoitori care se întâlnesc în toiul nopții pentru a planifica modul în care își vor menține dominația (de fapt, cel mai adesea fac acest lucru în timpul zilei, la ședințele PTA). Doar că, odată ce i se acordă puterea, de multe ori se lucrează automat pentru a o justifica într-un fel sau altul. Puterea Familiei este produsul (și, prin urmare, ajută și la reproducerea) unui sistem social mai larg de control.

Deoarece familia este văzută ca fiind atât de sfințită, atât de naturală, atât de ireproșabilă, atât de reprezentativă pentru dragoste și grijă (chiar dacă este de fapt locul unde se produce marea majoritate a abuzurilor și violenței din societatea noastră), devine foarte dificil pentru mulți oameni să își imagineze măcar că o pot critica. Ceea ce, bineînțeles, este exact ceea ce face ca familia să fie atât de importantă pentru critică: atât de vitală pentru a clarifica, pentru a contesta, pentru a aboli!

Ce intenționăm să facem atunci când spunem că vrem să abolim familia?

Abolirea Familiei nu înseamnă distrugerea totală a relațiilor de rudenie, ci, mai degrabă, înseamnă abolirea instituției Familiei, a relațiilor de proprietate care o susțin și extinderea relațiilor sociale de îngrijire. Atunci când cerem abolirea Familiei, cerem eliberarea tinerilor (distrugerea supremației adulților și construirea copiilor ca proprietate privată). Facem apel la comunități de îngrijire și responsabilitate. Facem apel la distrugerea atomizării relațiilor. Mai sus am vorbit despre faptul că "cei din afară" au dificultăți în a interveni în situații de abuz familial, deoarece sunt învățați că sfințenia "treburile de familie" face ca acestea să nu îi privească cu adevărat. Abolirea familiei cere distrugerea posibilității "outsiderilor". Solicităm desființarea granițelor familiale care fac dificilă sau imposibilă pentru copii, bătrâni, parteneri, persoane cu dizabilități etc. să le ceară socoteală abuzatorilor lor și să poată scăpa de ei pentru a ajunge la membri mai siguri ai comunității.

Ne cerem capacitatea de a ne stabili propriile relații. Mulți dintre noi vor decide în continuare să păstreze și să mențină relații născute din legăturile de rudenie, dar aceasta trebuie să fie întotdeauna decizia noastră, nu un fapt de viață, nu o cruce pe care trebuie să o purtăm, nu o infracție pe care trebuie să o suferim, nu o capcană din care trebuie să scăpăm. Cerem, mai presus de toate, comunități solide de responsabilitate și de conectare. Cerem ca relațiile de grijă să fie proliferate în toate comunitățile noastre, în loc să fie automatizate în segmente bazate pe rude de sânge care nu au întotdeauna interesele noastre la inimă.

Biblioteca Anarhistă

Lee Shevek
Spre abolirea familiei!
De ce o cerem și de ce este importantă
20 Iunie 2022

Preluat la data de 11 martie 2023 de la Butch Anarchy

ro.theanarchistlibrary.org